

Sygn. akt V CSK 482/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. Z.

przeciwko Miastu S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Towarzystwa

Ubezpieczeń i Reasekuracji A. Polska S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa .../16,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,

2) przyznaje adwokatowi D. R. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w K. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 31 stycznia 2017 r. naruszenie art. 435 § 1 i art. 416 k.c., art. 4 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (jedn. tekst: Dz.U.2016.656, ze zm. - dalej: „ustawa o bezpieczeństwie”) oraz art. 231 w związku z art. 382 i 391 § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej powódka uzasadniła ziszczeniem się przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. potrzebą wykładni:

- przepisu art. 435 § 1 k.c., w celu ustalenia, czy basen stanowi przedsiębiorstwo wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody,

- przepisu art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o bezpieczeństwie w związku z art. 416 k.c., w celu rozstrzygnięcia, czy wynikający z art. 4 ust. 1 pkt. 5 ustawy o bezpieczeństwie obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa na obszarach wodnych w zakresie zapewnienia warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, obejmuje wyłącznie obowiązek zapewnienia wyposażenia obiektu w sprzęt, urządzenia i leki oraz artykuły sanitarne wskazane w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 10 ustawy o bezpieczeństwie, czy też obowiązek ten dotyczy zapewnienia także innych powszechnie dostępnych sprzętów i urządzeń służących organizowaniu pomocy i ratowaniu życia, niewskazanych w tym rozporządzeniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. (potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów) wymaga wykazania, że treść określonych przepisów prawa nie została dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni tych przepisów. Gdy w ramach stosowania wskazanych przepisów powstały w orzecznictwie już określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić. Postulowana wykładnia powinna mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09).

Wniosek skarżącej nie spełnia tych wymagań. Z dokonanych w sprawie, ustaleń wynika, że do zasłabnięcia męża powódki podczas pływania w basenie i do jego śmierci doszło w następstwie zawału serca, będącego wynikiem zaawansowanych chorób układu krążenia. W tym stanie faktycznym rezultaty postulowanej przez skarżącą wykładni art. 435 k.c. oraz art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o bezpieczeństwie nie mogłyby mieć niewątpliwie jakiegokolwiek wpływu na wynik sprawy.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zgodnie z art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnych stanowił art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2017.2368) w związku z § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 7 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

kc